

βόσκω

βόσκω κ. **βοσκώ** κ. **βοσκάω**, ρ. [*<αρχ. βόσκω*], βόσκω. **1.** περιφέρομαι άσκοπα εδώ κι εκεί, περιπλανιέμαι χωρίς λόγο: «πού έβασκες όλη τη μέρα;». **2.** είμαι αφηρημένος, δεν προσέχω αυτά που λέγονται ή γίνονται αυτή τη στιγμή: «εγώ σου μιλώ κι εσύ βόσκεις»·

- βόσκει γίδια, βλ. λ. [γίδι](#)·

- βόσκει ο γάιδαρος εκεί που τονε δένουνε, βλ. λ. [γάιδαρος](#)·

- και τα πρόβατα σαν ξεπορτίσουν, πάν' αλλού για να βοσκήσουν, βλ. λ. [πρόβατο](#)·

- όλοι με τα χρυσά βελούδα, ποιος θα βόσκει τα γαϊδούρια; βλ. λ. [γαϊδούρι](#)·

- πού βόσκει ο νους σου; βλ. λ. νους·

- πού βόσκει το μυαλό σου; βλ. λ. μυαλό·

- πού βόσκεις; **α.** τι σκέφτεσαι, γιατί είσαι αφηρημένος, γιατί δεν προσέχεις αυτά που λέγονται ή γίνονται αυτή τη στιγμή(:): «σε συμβουλεύω μια ώρα και δεν ακούς τίποτα. Πού βόσκεις;». **β.** πού γυρίζεις, πού περιφέρεσαι(:): «πού βόσκεις, ρε αφιλότιμε, απ' το πρωί και δεν μπορώ να σε βρω;»·

- τα στραβά γαϊδούρια τη νύχτα πάν' και βόσκουν, βλ. λ. [γαϊδούρι](#)·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας